

אם לא קוטפים הפרי נופל

אריק החתול

(מתוך המחזור: לאורית הפסיכיאטרית)

יִשְׁבְּתִי מוֹל אוֹרִית, וְאֶרִיק הַחֲתוּל
הַצִּיץ מִתּוֹךְ הַכְּלוּב, הַשְּׁמִיעַ יִלְלָה.
הִיא הִתְנַצְּלָה, אֲנִי הִגְבַּתִּי בְּבִטּוֹל,
אָבֵל עֵמֶק בְּפָנִים הִרְגָּשְׁתִּי אֲמִלְלָה.
יִשְׁבְּתִי מוֹל אוֹרִית וְאֶרִיק הַחֲתוּל.

שֶׁתִּקְנֶנּוּ רַב הַזְּמַן, רַק אֶרִיק עוֹד יִלֵּל.
אוֹרִית אָמְרָה לִי לְחַפֵּשׂ אֶת הַמָּרְכּוּז,
אָמְרָה שָׂאֵז הַכֹּל יִלֵּךְ וַיִּצְטָלֵל –
”לְשֵׁם הַכֹּל הוֹלֵךְ, וְשֵׁם הוּא מְנַקֵּז.”
שֶׁתִּקְנֶנּוּ רַב הַזְּמַן, רַק אֶרִיק עוֹד יִלֵּל.

אָמַרְתִּי לָהּ: ”לִי אֵין מָרְכּוּז וְאֵין בְּסִיס”,
וְהִיא הוֹצִיָּאָה מִסְמָכִים מִתּוֹךְ תִּיקָה.
כָּל זֶה הָעִיר אֶת אֶרִיק הַמְּסַכֵּן, הַתִּסִּיס
אוֹתִי מוֹלָה, וְשׁוֹב שִׁקְעָתִי בְּשִׁתִּיקָה.
אָמַרְתִּי לָהּ: ”לִי אֵין מָרְכּוּז וְאֵין בְּסִיס”.

סוּף הַפְּגִישָׁה הִגִּיעַ, אֶרִיק שׁוֹב הַצִּיץ.
רָצִיתִי לְחַבְקָהּ, אוּ לְלִטֵּף אוֹתוֹ,
אֶךְ לֹא הִעֲזִיתִי, רַק שִׁתְקָתִי כְּמוֹ עֲצִיץ.
תְּהִיתִי מָה עֲכָשׁוּ עוֹלָה בְּדַעְתּוֹ.
סוּף הַפְּגִישָׁה הִגִּיעַ, אֶרִיק שׁוֹב הַצִּיץ.

המורה

עֲמַדְתִּי עַל סֵף הַהֶתְבַּגְּרוּת,
וְאֵת הַמִּתְנַת שְׁאֵהִיהָ בְּגִירָה.
הִגִּיתִי בָּךְ בְּכָל שְׁעוֹת הָעֲרוּת,
וְזוֹ הָרִי עֲדוּת שְׁמִסְגִּירָה:
עֲמַדְתִּי עַל סֵף הַהֶתְבַּגְּרוּת.

קִטְפַת אוֹתִי כְּמוֹ פְּרִי בְּשֵׁל מֵעֵץ,
הָרִי אִם לֹא קוֹטְפִים, הַפְּרִי נוֹפֵל.
הִצַּעַתְ לִי שְׁאֲבוּא לְהִתִּיעֵץ,
הִצַּלְתְ אוֹתִי מִתּוֹךְ הָעֶרְפֵּל,
קִטְפַת אוֹתִי כְּמוֹ פְּרִי בְּשֵׁל מֵעֵץ.

הָאֵם בְּכָלֵל הִיתָה שֵׁם אֶהְבָּה?
אוֹלֵי אֲנִי הִיִּיתִי רַק מִשְׁחָק?
פְּתָאם הָאוֹר הַמְשִׁתֵּף כָּבֵה,
פְּתָאם הַכֹּל נִגְמָר, הַכֹּל נִמְחָק.
הָאֵם בְּכָלֵל הִיתָה שֵׁם אֶהְבָּה?